

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 1889/2005 (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do [Unii Europejskiej] lub wywożonych z [niej] ⁽¹⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu takiemu jak to sporne w postępowaniu głównym, które celem ukarania naruszenia obowiązku zgłoszenia deklaracji przewidzianego w art. 3 tego rozporządzenia przewiduje nałożenie kary grzywny, której wysokość może odpowiadać dwukrotności kwoty przewożonych środków pieniężnych?
- 2) Czy art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 1889/2005 (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do [Unii Europejskiej] lub wywożonych z [niej] powinien być interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu takiemu jak to sporne w postępowaniu głównym, zgodnie z którym okoliczności obciążające stanowią: brak dowodu na to, że środki płatnicze pochodzą z legalnych źródeł i brak spójności pomiędzy działalnością prowadzoną przez zainteresowany przepływem podmiot a ilością [przenoszonych środków]?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na dwa pierwsze pytania, czy art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 1889/2005 (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do [Unii Europejskiej] lub wywożonych z [niej] powinien być interpretowany w ten sposób, że wymóg proporcjonalności zostaje spełniony wówczas, gdy nałożona zostaje kara finansowa, która, niezależnie od ilości przenoszonych środków, może wynieść aż do 25 % niezgłoszonych środków pieniężnych?

⁽¹⁾ Dz.U.2005, L 309, s. 9

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 13 kwietnia 2017 r. – Helga Krüsemann i in./TUIfly GmbH.

(Sprawa C-195/17)

(2017/C 221/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Helga Krüsemann, Gabriele Heidenreich, Doris Manneck, Rita Juretschke

Strona pozwana: TUIfly GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nieobecność znaczącej dla wykonywania lotów części pracowników obsługującego przewoźnika lotniczego w związku ze zgłoszeniem choroby stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾? W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: jak duży musi być procentowy udział nieobecności, aby przyjąć taką okoliczność?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy spontaniczna nieobecność znaczącej dla wykonywania lotów części pracowników obsługującego przewoźnika lotniczego w związku z niezgodnym z prawem pracy i układem zbiorowym zaprzestaniem wykonywania pracy („dziki strajk”) stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004? W razie udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: jak duży musi być procentowy udział nieobecności, aby przyjąć taką okoliczność?
- 3) W razie udzielenia na pytanie pierwsze i pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: Czy nadzwyczajna okoliczność musiała zaistnieć w przypadku samego odwołania lotu, czy też obsługujący przewoźnik lotniczy jest uprawniony, ze względów ekonomicznych dotyczących przedsiębiorstwa, do sporządzenia nowego planu lotów?

- 4) W razie udzielenia na pytania pierwsze i pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: Czy w wypadku możliwości zapobiegnięcia znaczenie ma sama nadzwyczajna okoliczność, czy też skutki wystąpienia nadzwyczajnej okoliczności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91; Dz.U. L 46, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 13 kwietnia 2017 r. – Rita Hoffmeyer i Rudolf Meyer/TUIfly GmbH.

(Sprawa C-199/17)

(2017/C 221/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rita Hoffmeyer, Rudolf Meyer

Strona pozwana: TUIfly GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nieobecność znaczącej dla wykonywania lotów części pracowników obsługującego przewoźnika lotniczego w związku ze zgłoszeniem choroby stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾? W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: jak duży musi być procentowy udział nieobecności, aby przyjąć taką okoliczność?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy spontaniczna nieobecność znaczącej dla wykonywania lotów części pracowników obsługującego przewoźnika lotniczego w związku z niezgodnym z prawem pracy i układem zbiorowym zaprzestaniem wykonywania pracy („dziki strajk”) stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004? W razie udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: jak duży musi być procentowy udział nieobecności, aby przyjąć taką okoliczność?
- 3) W razie udzielenia na pytanie pierwsze i pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: Czy nadzwyczajna okoliczność musiała zaistnieć w przypadku samego odwołania lotu, czy też obsługujący przewoźnik lotniczy jest uprawniony, ze względów ekonomicznych dotyczących przedsiębiorstwa, do sporządzenia nowego planu lotów?
- 4) W razie udzielenia na pytania pierwsze i pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: Czy w wypadku możliwości zapobiegnięcia znaczenie ma sama nadzwyczajna okoliczność, czy też skutki wystąpienia nadzwyczajnej okoliczności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91; Dz.U. L 46, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 13 kwietnia 2017 r. – Eberhard Schmeer/TUIfly GmbH.

(Sprawa C-203/17)

(2017/C 221/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover